

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἀλλάδι

δρ

8

Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φι. Λι. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἵτησις ἀπευθύνεται:

Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»

Ἀθῆναις

Ἀναντίρρητον

τυγχάνει ὅτι ἡ ὑποστήριξις, ἧς ἔτυχον αἱ ρωμουνικαὶ ἀξιώσεις

παρὰ ταῖς αὐλαῖς τῶν Μεγάλων Δυνάμεων οφείλεται εἰς τὴν ἐσωτερικὴν κανονικὴν ὀργάνωσιν τοῦ ρωμουνικοῦ Κράτους, εἰς τὴν στρατιωτικὴν σύνταξιν, εἰς τὴν οικονομικὴν ἀνθηρότητα καὶ τὴν καλὴν τοῦ τόπου διοίκησιν. Ἐπὶ συνεχῇ ἔτη ἡ Ρωμανία, ἔχουσα ἐπὶ κεφαλῇ τὸν Βασίλεα Κάρολον, εἰργάσθη ἵνα καταστῇ ἰσχυρὰ καὶ ἐπιφοβὸς εἰς τοὺς γείτονας αὐτῆς καὶ ἐπέτυχε καθ' ὅλην τὴν γραμμὴν, διότι σήμερον εἰς ὅλα τὰ ζητήματα δύναται νὰ ὑποστηρίξῃ τὴν γνώμην αὐτῆς καὶ νὰ καταστήσῃ αὐτὴν σεβαστὴν. Ἄλλως τε εἶνε γνωστὸν, ὅτι αἱ Δυνάμεις λαμβάνουσιν ὑπ' ὄψιν ἐκεῖνα μόνον τὰ Κράτη τὰ ὅποια εἰσι στρατιωτικῶς συντεταγμένα καὶ ἀνθηρὰ οικονομικῶς καὶ συνεπῶς δύνανται ὁπότεν δὲν ἀκουσθῶσιν αἱ ἀξιώσεις τῶν νὰ διαταράξωσι τὴν εἰρήνην καὶ καταστρέψωσι τοὺς ὑπολογισμοὺς καὶ τὰ σχέδια αὐτῶν. Εἶνε δὲ ἐκτὸς πάσης ἀμφιβολίας ὅτι ἡ ρωμανία δὲν ἐργάζεται δι' ἴδιον λογαριασμὸν ἐν Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ, ἀλλὰ ὅπως ἐν ἐνδεχομένῃ περιπτώσει, καθ' ἣν ἤθελεν ἀπαιτηθῇ ἵνα οἱ κάτοικοι ἀποφασίσωσι διὰ δημοψηφίσματος νὰ δηλώσωσι τὸν τρόπον κατὰ τὸν ὅποιον ἐννοοῦν νὰ διοικηθῶσιν εἰς τὸ μέλλον, δυνήθη νὰ ἔχῃ ἀριθμὸν κατοίκων ὅστις νὰ ἀσπάζεται τὴν γνώμην αὐτῆς καὶ ἐκδηλώσῃ φιλικὰ αἰσθήματα καὶ δώσῃ ψῆφον ὑπὲρ ἐκείνης τῶν Δυνάμεων παρ' ἧς ἡ Ρωμανία ἔχει ἐλπίδα ὑποστηρίξεως εἰς ἄλλα ζητήματα. Θὰ εἶνε μωρὸς ἐκεῖνος ὅστις πιστεύσῃ ὅτι ἡ Ρωμανία φρονεῖ ἐν πεποιθήσει ὅτι δύναται νὰ δημιουργήσῃ ἐν Ἡπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ρωμουνικὸν ζήτημα ἢ νὰ καταλάβῃ μέρος τῶν χωρῶν τούτων, αἵτινες ἀπέχουσι πολὺ τῆς Ρωμανίας καὶ χωρίζονται διὰ τῆς παρεμβολῆς Σέρβων Βουλγάρων κτλ. Ὅθεν ὁ σκοπὸς τῆς Ρωμανίας εἶνε ἐν πρώτοις νὰ ἐξασθενήσῃ τὴν ἐν Μακεδονίᾳ δυνάμιν τοῦ Ἑλληνικοῦ διὰ τῆς προσελκύσεως τῶν Βλαχφώνων Ἑλλήνων εἰς τὰ ἑαυτῆς νεύματα καὶ ὕστερον νὰ πωλήσῃ ὡς ἀνδράποδα τοὺς προσηλύτους τούτους εἰς ἐξυπηρέτησιν τῆς Ἰταλικῆς ἢ Αὐστριακῆς προπαγάνδας.

Οἱ Βλαχφῶναι Ἕλληνες δέον νὰ ἀναλογισθῶσιν ὅτι ἀπὸ σήμερον ἄρχεται δι' αὐτοὺς ἀγὼν κρατερός. Τὸ χρυσίον τῶν προπαγανδῶν θὰ διανέμηται ἀφθόνως πρὸς σαγήνησιν ψυχῶν καὶ ταπεινώσιν πνευμάτων. Ἀς ἀντιτάξωσιν εἰς τὸν πειρασμὸν τούτον περιφρόνησιν, διότι αὖριον θὰ ἴδωσιν ὅτι τὸ δέλεαρ αὐτὸ ἐχρησίμευε πρὸς ἐξανθρωπισμὸν. Ὅταν δὲ ἐπιστῇ ἡ στιγμή ἵνα ἀποφασίσωσι πρὸς ποῖαν διεύθυνσιν οφείλουσι νὰ στρέψωσι τὰ βλέμματά των θὰ ἴδωσιν ὅτι δὲν εἶνε αὐτοῖς ἐπιτετραμμένον νὰ σκέπτονται κατὰ τὰς ὑπαγορεύσεις τῆς καρδίας των. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἀγὼν ὅλων κυρίως κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ στρέφεται. Ὁ Ἑλληνισμὸς εἶνε τὸ πρόσκομμα τῆς ἐκπληρώσεως τῶν διαφορῶν σχεδίων. Οἱ Βούλγαροι, οἱ Σέρβοι, οἱ Ἰταλοί, οἱ Αὐστριακοί, οἱ Πανσλαβισταὶ ἐν σχέδιον ἔχουσι, τὴν ἐκμηδένισιν τοῦ Ἑλληνισμοῦ. Ἐφ' ὅσον πάλουν αἱ Ἑλληνικαὶ καρδίαι καὶ ἐν πᾶσι δεσποῖσι τὸ Ἑλληνικὸν στοιχεῖον δὲν εἶνε εὐχέρης ἡ νίκη.

Τούτου ἕνεκα καταφέρονται δεινὰ κατὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ, καὶ ἀλεπάλληλα πλήγματα. Ἐν

τούτοις μεθ' ὅλας τὰς καταδρομὰς ἡδυνήθη τὸ ἑλληνικὸν στοιχεῖον νὰ συγκρατήσῃ τὴν δυνάμιν του καὶ νὰ συγκεντρώσῃ τὰς δυνάμεις του. Τίς ὅμως δύναται νὰ προῖδῃ τὰ μέλλοντα νὰ συμβῶσιν. Ἡμεῖς ἀπεριφράστως δυνάμεθα νὰ εἰπώμεν ὅτι, ἐὰν ἐντὸς πενταετίας δὲν ἰσχυροποιηθῇ τὸ ἑλληνικὸν Κράτος καὶ δὲν καταστῇ ἰσόπαλον τῆς Βουλγαρίας καὶ τῆς Ρωμανίας κατὰ τὴν πολεμικὴν ὀργάνωσιν καὶ δύναιμι δὲν θὰ δυνήθῃ ὁ Ἑλληνισμὸς νὰ ὑποστῇ ἀνωδύνως τὰ τραύματα καὶ τοὺς ἀκρωτηριασμούς. Ἐφ' ὅσον ὁ Ἑλληνικὸς πληθυσμὸς πιστεύῃ ὅτι τὸ ἑλληνικὸν Κράτος βαίνει εἰς πρόοδον καὶ δύναται ἐν ἴσῃ μοίρᾳ νὰ διεκδικήσῃ τὰ δίκαια αὐτοῦ θὰ κρατήσῃ τὸν ἀγῶνα μέχρι ἐσχάτων. Ὅταν ὅμως πεισθῇ ὅτι ἐξακολουθῶμεν μόνον διὰ λόγων νὰ φροντίζωμεν περὶ τῆς ἀνασυντάξεως τῆς χώρας καὶ περιστολῆς τῆς δαπάνης βεβαίως θὰ περιορίσῃ τὰς ἐλπίδας του καὶ θὰ ὑποκύβῃ εἰς τὴν δυνάμιν τῶν ἰσχυρῶν. Ὁ χρόνος ὁ διαρρέυσας ἀπὸ τὸν πόλεμον ἡ μᾶλλον τὴν κωμωδίαν τοῦ 1897 δὲν παρέχει πολλὰς ἐλπίδας. Ἐν τούτοις θέλομεν νὰ πιστεύσωμεν ὅτι θὰ τεθῇ ἐπὶ τέλους φραγμὸς, ἡ δὲ κυβερνήσις θὰ παραβλέψῃ καὶ τῶν Κορινθίων τὰς ἀπειλὰς διὰ τὴν κατάργησιν τῶν πρωτοδικείων καὶ τῶν ἄλλων κατοίκων τοῦ Βασιλείου τὰς διαμαρτυρίας· ἐφ' ὅσον τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ἔχει ἀποστολὴν νὰ ἐρηγορῇ περὶ τῆς τύχης τῆς τύχης τῶν ἄλλων ἀδελφῶν ἐκτὸς τῶν ὁρίων αὐτοῦ διεσπαρμένων καὶ ἀπειλουμένων ὑπὸ παντοίων ἐχθρῶν δὲν ἐπιτρέπεται νὰ μὴ καταστῇ λη διὰ τῆς βίας τὰς ἀπειλουμένας εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐξεγέρσεις. Δὲν εἶνε ὅμως ἀποτελεσματικὴ ἡ δρᾶσις τῆς κυβερνήσεως πρὸς περικοπήν θέσεων καὶ μισθοδοσιῶν ἐφ' ὅσον δὲν ἐξασφαλίσῃ τοὺς ὑπαλλήλους κατὰ τῶν ἀδίκων μεταθέσεων καὶ τῶν πολιτικῶν ἀπαιτήσεων. Διότι τί σημαίνει ἐὰν καταργήσῃ δέκα ἢ εἴκοσι θέσεις ἐν τοῖς τελωνεῖσι χάριν οικονομίας ὑφίσταται δὲ τὸ σύστημα τῆς ἀδιακόπου μεταθέσεως τῶν ὑπαλλήλων ἄνευ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης; Αἱ τοιαῦται οικονομίαι ἀνεκ λήψεως μέτρων ριζικῶν εἶνε μνησθηναὶ καὶ δὲν εἶνε δυνατόν νὰ ἀνορθώσωσι τὴν πίστιν τοῦ Κράτους, οὔτε νὰ ἐξυπηρετήσωσι τὴν ναυτικὴν καὶ στρατιωτικὴν ὀργάνωσιν.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ρωμουνικῶν ἐνεργειῶν.—Τὸ προξενικὸν σῶμα Ἰωαννίνων καὶ τὰ διαβόλια. — Ἡ ἐορτὴ τοῦ προξενίου. — Ὁ Γάλλος πρόξενος. — Οἱ λησταὶ ἐν Ζαγορίῳ.—Οἱ αἰχμαλωτιστὰς τὸν Βέλιον ἐλευθέρου ἐν Τρικκαίῳ.

Οὐδεὶς σχεδὸν παρ' ἡμῖν, ἐπίστευε ποτε, ὅτι ὁ τεχνητὸς ὑπὸ τῆς ρωμουνικῆς προπαγάνδας ἐγερθεὶς θόρυβος καὶ αἱ διὰ σκοτίους σκοποὺς βυσοδομούμεναι μηχανορραφαίαι τῆς, θὰ ἐδίδον λαβὴν εἰς τὴν νεότευκτον μεγαλοπραγματούνην τοῦ ρωμουνικοῦ βασιλείου νὰ προβῇ εἰς διπλωματικὸν διάβημα. Τὸ περίφημον ἐν τούτοις τηλεσίγραφον ὑπαγορευθὲν ὑπὸ τῶν Μεγάλων ὑποστηρικτῶν τοῦ νεκροῦ Βασιλείου μᾶς ἐξήγαγε τῆς ἀπάτης· τὸ ἐν λόγῳ ultimatum ἕνα εἶχε καταφανῆ σκοπὸν, ἥτοι τὴν διὰ τῆς γνωστῆς παλαιᾶς μεθόδου φυλετικὴν διαίρεσιν τῶν χριστιανῶν ὑπηκόων τοῦ Σουλτάνου καὶ πρὸς βλάβην αὐτῆς ταύτης τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας ἐν Εὐρώπῃ. Καὶ ὅποια μὲν τὰ καρποθέντα ὀφέληματα ἀπὸ τριακονταετίας εἰς τὰ Μακεδονικὰ

βιλαέτια διὰ τῶν ἀντὶ τῶν κόπων τῶν προπαγανδιστῶν καὶ τοῦ ἀφειδῶς δαπανομένου, ἀλλ' ἐξ ἑλληνικῶν δυστυχῶς κληροδοτημάτων ἐκμίζηθέντος, ρωμανικοῦ χρυσίου, εἶνε τοῖς πᾶσι γνωστὸν καὶ μόνον οἱ ἐθελουφλοῦντες μακαρίως βαυκαλίζονται. Ἡ σύστασις ρωμουνικοῦ ναυδρίου ἐν Μοναστηρίῳ καὶ ὁ Αὐстроγερμανικὴ βοήθεια καταχθεὶς προβληματικὸς διπλωματικὸς θρίαμβος (!) τοῦ ρωμουνικοῦ βασιλείου θὰ κινήσῃ πιθανὸν τὸν διθυραμβικὸν μόνον οἶστρον τῶν εὐθύμων συντακτῶν τοῦ Βουκουρεστινοῦ «Courrier des Balkans» καὶ οὐδὲν πλέον. Ἐν ὅλῃ τῇ Μακεδονίᾳ, ὅπου ζῶσι διεσπαρμένοι 60—70 χιλιάδες Βλαχφῶναι ἢ σκληρὰ πείρα, ἀπέδειξε, ὅτι οὐδὲ τὸ ἑκατοστημόριον τούτων ἡ προπαγάνδα κατάρωσε νὰ προσηλυτήσῃ. Νομίζετε λοιπὸν ὅτι θὰ γίνῃ τι ἄξιον λόγου ἐν Ἡπείρῳ εἰς συμπαγῇ ἑλληνικώτατον πληθυσμὸν; πρόκειται παράδειγμα τὸ Μέτσοβον καὶ ἡ Σαμαρίνα ἵνα ἀναφέρω τοὺς μᾶλλον συγκεντρωμένους βλαχφῶνους. Οἱ ἐκ Βωβούσης ὁκτὼ τὸν ἀριθμὸν ρωμουνίζοντες ἤδη τὸν ὑπερβάλλοντα ρωμουνικὸν ζῆλόν των ἐν ταῖς φυλακαῖς· καὶ, ἔστωσαν βέβαιοι πάντες οἱ ὁμόφρονές των, ὅτι ἡ αὐτὴ τύχη τοῖς προετοιμάζεται, ἂν μὴ χείρων ταύτης.

Μέχρι τῆς μεσημβρίας τῆς παρελθούσης Τρίτης, ἡμέρας ἐπισήμου ἐθνικῆς ρωμουνικῆς ἐορτῆς, ἡ ἐν τῷ προξενικῷ οἰκήματι ρωμουνικὴ σημαία δὲν εἶχεν ὑψωθῇ. Εὐτυχῶς, ἀγγέλματα χαρμόσυνα ἐκ τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ρωμουνικῆς πρεσβείας διαβιβασθέντα ἐνταῦθα, ἐπεισαν τὸν Παδεαδὸν ν' ἀναλάβῃ τὸ θάρρος του, νὰ ὑψώσῃ τὴν μεγάλην σημαίαν καὶ δεχθῇ τὰς ἐπισκέψεις τῶν συναδέλφων του καὶ ταύτας ὅλως ἀθορύβως καὶ ἀνεπισήμως. Ἐν τέλει, ἐδέχθη καὶ τὴν τυπικὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Γ. Διοικητοῦ τοῦ Βιλαετίου. Καὶ κατὰ πόσον μὲν ἡ τοῦ Βαλῆ ἐπίσκεψις εἶχεν ἐπίσημον χαρακτῆρα καὶ ἂν αὕτη ἐπεβλήθη ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει εὐθυνόντων ἀγνοοῦμεν.

Δὲν κρίνομεν δὲ ἀνάξιον τοῦ κόπου ν' ἀναγράψωμεν καὶ βεβαιώσωμεν ὅτι οἱ ἐνταῦθα πρόξεναι τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων Αὐστρίας, Ἰταλίας καὶ Ῥωσσίας, προεξάρχοντος τοῦ ἐκ Κορσικῆς Γάλλου διπλωμάτου κυρίου Δε Μαλασπίνα, ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ παράσχωσι παντὸς εἶδους συνδρομὴν εἰς τὸν γελωτοποιὸν τοῦ προξενικοῦ σώματος κύρ Μπαντιάνον κατὰ τὰς τελευταίας ταύτας κρίσεις ἡμέρας. Οὔτε μᾶς ἐξένισε ἂν ἡ προθυμία τοῦ Signor Willefire καὶ τοῦ Herrn Petrowits καὶ αὐτοῦ ἀκόμη τοῦ τῆς μεγάλης Ῥωσσίας μεγάλου διπλωμάτου κ. Ἀκίμοβιτς, ὅσον μᾶς κατεπύχρανεν κυριολεκτικῶς ἡ διαγωγή τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὅστις εἶχε μεταβάλλῃ τὸν αἶχόν του εἰς ἐντευκτήριον προξενικῶν συνεντεύξεων, σκοποῦσάν τὴν ἐξέρεσιν τοῦ μᾶλλον εὐνοϊκοῦ τρόπου πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ ρωμουνικοῦ γοήτρου, προσβληθέντος (!) διὰ τῆς ἀπελάσεως ἐκ τοῦ Βιλαετίου ἐξωνημένων Κουτσοβλάχων καὶ ἐπικινδύνων ῥαδιούργων.

Παρατήρομεν εὐλαβῶς εἰς τὸν κύριον πρόξενον τοῦ Γαλλικοῦ ἔθνους ὅτι θὰ φάγῃ πολλὰ καρβέλια εἰς ὅτου κατανοήσῃ τὰ μακιαβελικὰ τερτίπια τῶν συναδέλφων τοῦ Αὐστριακοῦ καὶ Ἰταλοῦ λαβὼν θέσιν προξένου τῆς Δημοκρατίας καὶ μεταπηδήσας ἀπὸ Τουρίνου τῆς

Ἐπὶ τοῦ νομοσχεδίου ἀπὲρ ἀντινομίας διεκ-
κρίσεως λαμβάνει τὸν λόγον ὁ Προπονητὸς κ.
Α. Δηληγιάννης, ὅστις ἐκθέτει τοὺς λόγους
τοὺς συντελέσαντας εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἐν
λόγῳ νομοσχεδίου, καὶ ὅτι οὕτως σφαιρίζεται
αὐτῇ τῆς γνώμης, καὶ τὰ ἀντινομίαι εἶναι δι-
καίωμα τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐνασκατεῖται διὰ
τοῦ ὀνόμα. Ἡ ἐφορμὴ τοῦ συστήματος τῆς
στρατιωτικῆς ἀντινομίας, λέγειν παρετάθη ἐπὶ
12ετίαν, καὶ νομίζω, ὅτι αὐτὰ τὰ ἀποτελέ-

σματα συνηγορούσιν ὑπὲρ τῆς τροποποιήσεως αὐτοῦ. Ἡ στρατιωτικὴ ἀστυνομία δὲν ἐπαρυσίασε τὰς ἀναμενόμενας βελτιώσεις. Τουναντίον οἱ ἀξιωματικοὶ ἀστυνομικοὶ ἀπέκτησαν κακὰς ἐξέσεις. Ἀλλὰ προκειμένου νὰ μεταβληθῇ ἐν σύστημα, δὲν δύναται νὰ ἀνατραπῇ τὸ ὑπάρχον ἐξ ὁλοκλήρου διὰ νὰ ἐπιβληθῇ τὸ νέον καὶ οὕτω, ὅπως μὴ διαταραχθῇ ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία εἰς τὴν πρωτεύουσάν τὸν Πειραιᾶ, ὡς καὶ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν Δήμων τῶν ἐχόντων ὑπὲρ τὰς 11 χιλ. κατοίκων, διατείνεται τὸ ὑπάρχον σύστημα. Εἰς τοὺς Δήμους δὲ τοὺς ἔχοντας ὀλιγοτέρας τούτων κατοίκους ἐφαρμόζεται ἡ δημοτικὴ ἀστυνομία. Ὁ κ. Δραγοῦμης κηρύσσεται ὑπὲρ τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας. Ὁ κ. Λιμπρίτης τουναντίον κηρύσσεται κατὰ ταύτης. Ἀποδέχεται τὴν ἀρχὴν τοῦ Νομοσχεδίου περὶ ἐγκαταστάσεως τῆς Δημοτικῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς ἀγροτικούς Δήμους συνιστᾷ ὅμως τὴν ἐγκατάστασιν εἰδικῶν σώματος Διοικητικῆς ἀστυνομίας καὶ εἰς τὴν πρωτεύουσάν τοῦ Κράτους καὶ τὰς μεγάλας πόλεις. Ὁ κ. Θεοτόκης ἐπικρίνει τὸ Νομοσχέδιον λέγων ὅτι τὸ ἀστυνομεῖν ἀνήκει εἰς τὸ Κράτος καὶ οὐχὶ εἰς τοὺς Δήμους. Ὅλοι γνωρίζομεν, λέγει, τὰ κακὰ τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας, ἀλλ' οὐδεὶς δύναται νὰ λησμονήσῃ καὶ τὰ ἀγαθὰ αὐτῆς. Καὶ φρονῶ, ὅτι ἄλλη θὰ ἦτο ἡ θέσις τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας ἐὰν διετηρεῖτο τὸ Ἀρχηγεῖον τῆς χωροφυλακῆς. Δι' ὃ φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ ἀνασυσταθῇ τὸ Ἀρχηγεῖον.

Ὁ Προϋπουργὸς λέγει, ὅτι ἐκεῖνο ὅπερ ἐξῆρξεν ὁ κ. βουλευτὴς ἐκ Κερκύρας ἦτοι τὸ Ἀρχηγεῖον δὲν ἠδύνατο νὰ ἐξακολουθήσῃ ὑπάρχον, διότι ἐδημιουργεῖτο δι' αὐτοῦ ἐν ὄνδρον ὑπουργεῖον, ἐν Κράτος ἐν Κράτει.

Αὐτὸ εἶπεν ὁ κ. προϋπουργὸς ἀλλ' εἶνε ἀνεγνωρισμένον ὅτι καταργουμένης τῆς στρατιωτικῆς ἀστυνομίας εἰς τοὺς μικροὺς δήμους θὰ ἐπῆρχετο ἀναρχία καὶ ἀποσύνθεσις εἰς τὴν ἀσφάλειαν τοῦ τόπου.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Σήμερον Παρασκευὴν θὰ κατέλθῃ ἐκ Τατοῦν ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς ἵνα συνεργασθῇ μετὰ τῶν κ. κ. ὑπουργῶν,

ΠΡΑΓΜΑΤΕΙΑ

Περὶ Ἡπείρου, Ἀλβανίας κτλ. ὑπὸ Π. Κουγιτέα ὑπολοχαγῶ.

Β'.

Πρῶτον. Τὸ περὶ οὗ πρόκειται μέρος δὲν εἶνε Θεσπρωτία, ἀλλὰ Κούρεντα, ἥτοι ἡ ἀρχαία Ἑλλοπία. Δεύτερον. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦ νὰ εἰσέλθῃ τις εἰς τὴν κάτω κοιλάδα τοῦ Οὐάμιδος, δὲν εἶναι ἀνάγκη ἐκ τῆς Παλιουρῆς ἥτις κεῖται ἐν τέταρτον τῆς ὥρας μακρὰν τοῦ Καλαμά, νὰ μεταβῇ εἰς Ραδοτόβι. ὅπερ κεῖται εἰς τὴν δυτικὴν ἐσχατιάν τῆς πεδιάδος Ἰωαννίνων, δηλαδὴ νὰ χωρήσῃ 2 1)2 ἀνατολικῶς καὶ ἀκολουθῶς νὰ στρέψῃ δυτικῶς, καὶ νὰ διέλθῃ διὰ τῆς Βελτσίστης, καὶ τῆς περιοχῆς αὐτῆς, εἰς τὴν νοτίαν τῆς ὁποίας πλευρὰν κεῖται ἡ Παλιουρῆ. Εἶναι ὡς νὰ ἐλέγομεν ὅτι διὰ νὰ μεταβῇ τις ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Χαλκίδα, ἔδει νὰ ἐκκινήσῃ ἐκ Θηβῶν, νὰ διέλθῃ τῶν Ἀθηνῶν, τῆς Λεβαδείας κλ. καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς Χαλκίδα.

«Τὸ χωρίον Βελτσίστα ἐξ. 100 ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.....» Τὸ χωρίον τοῦτο ἔχει 150 καὶ πλέον οἰκογενείας.

«Εἶτα ἡ ὁδὸς ἐκ τῆς γεφύρας στρέφει πρὸς δυσμὰς, ἐπὶ κλιτύων ἀποτόμων ὁρέων» (Σελ. 145.).

Ἡ ὁδὸς ἀπὸ τὸ Ραδοτόβι μέχρι τῆς γεφύρας Ραϊκοῦ ἔχει διεύθυνσιν πρὸς δυσμὰς, καὶ λαμβάνει τὴν δυσμικὴν διεύθυνσιν ἀπὸ τῆς γεφύρας τῆς Βελτσίστης. Ἐν Βελτσίστῃ δὲν ὑπάρχουσιν ἀπότομα ὄρη, ἀλλὰ κοντοραχοῦλες.

«Ἐξερχομένη τοῦ στενωποῦ ταύτης ἡ ἡμι-

— Ἐγνώσθη χθές, ὅτι ἐπὶ τοῦ «Βλαδιμήρου Μονομάχου» τοῦ ρωσσικοῦ πολεμικοῦ, τοῦ καταβυθισθέντος κατὰ τὴν ναυμαχίαν τῶν στενῶν τῆς Κορέας, εὐρίσκετο καὶ νέος Ἕλληνας ἀξιωματικός, ὁ σημαιοφόρος κ. Μεταξᾶς, υἱὸς τοῦ ἀντισυνταγματάρχου τοῦ ἱππικοῦ κ. Α. Μεταξᾶ. Ὁ νεαρὸς ἀξιωματικὸς ὑπηρετεῖ ἀπὸ τινος χάριν ἐκπαιδεύσεως, ἐπὶ τοῦ ρωσσικοῦ στόλου. Ἡ οἰκογένεια αὐτοῦ, μετὰ τὰς προχθεσινὰς εἰδήσεις εὐρίσκετο εἰς ἀληθῆ ἀγωνίαν, οὐδὲν ὅμως θετικὸν ἠδύνατο νὰ πληροφορηθῇ.

— Ἡ Α. Μ. ἡ Βασίλισσα καὶ ἡ Μ. Δούκισσα Μαρία μετὰ τῶν τέκνων αὐτῆς θὰ ἀναχωρήσωσιν ἐπιβαίνουσαι τῆς «Ἀμφιτρίτης» διὰ Ρωσσίαν τὴν 26ην τρ. μηνός.

— Τὴν 1ην Ἰουνίου ἄρχονται αἱ γραφαὶ ἐξετάσεως τῶν μαθητῶν τῆς σχολῆς τῶν Εὐελπίδων.

— Τὰ ἐγκαίνια τῆς Βισσανεῖου σχολῆς τῶν Δοκίμων θὰ ὀρισθῶν εἰς τὴν πρώτην συνεργασίαν τοῦ ὑπουργοῦ κ. Μαυρομιχάλη μετὰ τοῦ Βασιλέως.

— Ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν ἐκφρασθεῖσαν ἐπιθυμίαν Του, θὰ παραστῇ εἰς τὴν τελετὴν αὐτῶν.

— Ἐν μέσῳ πολλῶν καὶ ἐκλεκτῶν κόσμου ἐγένοντο προχθὲς οἱ ἀγῶνες ἐφῆβων καὶ παιδῶν τοῦ Ἑθνικοῦ.

— Ἐκ τῶν ἐπιστήμων παρίστατο καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Καραπίνος.

— Οἱ ἀγῶνες τῶν παιδῶν καὶ ἐφῆβων τοῦ «Πανελληνίου» θὰ γίνων κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ἰουνίου.

— Καὶ τοῦτο διὰ νὰ μὴ ἀπασχοληθοῦν ἀπὸ τὰς ἐξετάσεις τῶν οἱ μαθηταί.

ΔΙΑΦΟΡΑ

— Ἀφίκετο ἐκ Βουκουρεστίου καὶ ἀνεχώρησεν εἰς Μέτσοβον ὁ κ. Ν. Πούτος.

— Ἀνεχώρησεν ἐπανερχόμενος εἰς Κων(πολιν) ὁ κ. Β. Δεσίρης δικηγόρος.

— Ἀφίκετο ἐκ Ρουμανίας ὁ κ. Γεώργιος Κουντούρης καὶ ἀνεχώρησε δι' Ἰωάννιννα.

— Ἀνεχώρησε δὲ Ἀδριανὰ ὁ κ. Γεώρ. Δαναρᾶς.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἀρσίστης ὁ κ. Θωμᾶς Μούδας καὶ ἀνεχώρησε διὰ Βουλγαρίαν.

— Ἀφίκετο εἰς Ἀργυρόκαστρον ἐκ Παρισίων ὁ κ. Ἀλέξανδρος Στ. Κουρεμένος ὅστις εὐδοκίμως ἀπεπατήσας τὰς ἐπιστημονικὰς αὐτοῦ σπουδὰς ἐπὶ ἐπτατίαν ὡς βιομηχανικὸς χημικός ἐπέρχεται μετ' οὐ πολὺ εἰς Μασσαλίαν, ὅπου θὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὸ πρακτικὸν τῆς Ἐπιστήμης αὐτοῦ στάδιον, εἰς τὸ ὁποῖον εὐχονται πάντες οἱ φίλοι τοῦ πλήρη εὐδοκίμῃ.

— Γράφουσιν ἐξ Ἀλεξανδρείας: «Οἱ πολυπληθεῖς ἐνταῦθα φίλοι καὶ συμπατριῶται μετὰ χαρᾶς προέπεμψαν τοὺς εἰς Μέτσοβον ἀπελθόντας ἀγαπητοὺς φίλους κ.κ. Δημ. Παπούτσην ἐμποροπαντοπώλην, καὶ Ἀπόστολον Ρέκατα ὑφασματοπώλην. Εὐχονται δὲ αὐτοῖς εὐάρεστον τὴν ἐν τῇ πατρίδι διαμονὴν καὶ καλὴν ἐπάνοδον.» Δ. Α. Μ.

ενικὴ ὁδὸς διέρχεται ἐρείπια ἐκκλησιᾶς καὶ εἶτα πηγὴν, ἐξ ἧς ὑδρεύονται οἱ κάτοικοι τοῦ Βελτσίστα (γράφει τῆς Βελτσίστας), διότι τὸ ὕδωρ τοῦ ποταμοῦ ἐμπεριέχει μεγάλην ποσότητα γύψου.»

1ον. Ἡ ὁδὸς δὲν διέρχεται ἐρείπια ἐκκλησίας.

2ον. Τὸ χωρίον Βελτσίστα δὲν ὑδρεύεται ἐκ τῆς ἀναφερομένης πηγῆς, Βέλτσι ὀνομαζομένης ὡς ἀπεχούσης ὁλόκληρον ὥραν, ἀλλ' ἐκ τοῦ κάτωθι αὐτῆς ἐκρέοντος Βελτσιστινοῦ ποταμοῦ, ὅστις σχηματίζεται ἐκ τῶν ὑδάτων τῆς λίμνης Ἰωαννίνων — Λαψίστας, ἅτινα χυνομένα ἐντὸς ὑπογείου κοίτης «χωνεῦτρες» λεγομένης, ἐξέρχονται κάτωθι τοῦ ἐν λόγῳ χωρίου Βελτσίστας.

Δὲν εἶναι ποσὸς ἀληθὲς ὅτι τὸ ὕδωρ τοῦ Βελτσιστινοῦ περιέχει γύψον.

«Ἐπὶ τῶν ὄχθων τοῦ χειμάρρου (τοῦ παρὰ τὴν πηγὴν Βέλτσι) συλλέγουσιν (!) («ὀρύσσουσιν» ἤθελε νὰ εἴπῃ) οἱ χωρικοὶ τὴν κιμωλίαν, ἡ χρῶνται πρὸς καθαρισμόν τῶν μαλλίνων ἐγχωρίων ὑφασμάτων καὶ τῶν καπνοτῶν.»

Ἐπάρχει πρὸς βορρᾶν τοῦ ἐν λόγῳ χειμάρρου λοφίσκος ἐκ λευκοῦ χύματος, δι' οὗ ἀλείφουσιν οἱ χωρικοὶ τὸ ἐσωτερικὸν τῶν οἰκιῶν, ἐν εἰδῇ ἀσβέστου, καὶ οὐδόλως μεταχειρίζονται αὐτὸ πρὸς πλύνιν ὑφασμάτων, ὡς ὄντος καταστρεπτικοῦ εἰς αὐτά.

«Ἡ ὁδὸς..... ἀφίνει πρὸς Β. τὸ χωρίον Μπουρσάρι (γράφει: Μπουρντάρι) ἐκ 50 ἑλληνικῶν οἰκογενειῶν.»

Τὸ χωρίον Μπουρντάρι κεῖται μακρὰν τῆς ὁδοῦ βορειοδυτικῶς καὶ δὲν συγκρατεῖται ἢ ἐξ 20 μόνον οἰκιῶν.

ΤΡΑΠΕΖΑ

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΤΗΣ

ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἰδρυθεῖσα τῷ 1873

Ἔδρα ἐν ἐν Ἀθήναις

Υποκαταστήματα ἐν Πειραιῇ, Πάτραις καὶ Βόλῳ.

Κεντρικὸν ὑποκατάστημα ἐν Κων(πολιν)

Ἀγοραπωλησίαι Συναλλάγματος καὶ Χρυσοῦ.—Ἐκδόσεις ἐπιταγῶν καὶ πιστωτικῶν ἐπιστολῶν ἐπὶ τοῦ ἐσωτερικοῦ καὶ ἐξωτερικοῦ.—Εἰσπραξίς γραμματίων, ἐπιταγῶν, φορτωτικῶν, τοκομεριδίων κτλ. Ἀνοιγμάτων τρεχομένων λογαριασμῶν.—Ἀγοραπωλησίαι τίτλων ἐνταῦθα καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Τὰ ἐμπορικὰ τμήματα.

Τῆς Τραπεζῆς ἀναλαμβάνουσι παντὸς εἶδους ἐμπορικὰς ἐργασίας διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν αὐτῆς.

Καταθέσεις

Λέγεται καταθέ- εἰς πρώτην ζήτησιν 3 ο)ο
σεις εἰς τρα- μετὰ τρεῖς μῆνας 3 1)4 ο)ο
ζογραμμάτια » ἐξ » 3 1)2 ο)ο
π.ηρώουσα » ἐν ἔτος 4 ο)ο
τόκος : » 2 ἔτη καὶ ἐπ. 5 ο)ο

Πώλησις λαχειοφόρων ὁμολογιῶν Ἑθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος 2 1)2 ο)ο Δάνειον Κτηματικῆς Πίστεως 1904 μὲ μνηνιᾶς πενταδράχμους δόσεις καὶ μὲ παραχώρησιν ὑπὲρ τοῦ ἀγοραστοῦ ὁλοκλήρου τῆς τύχης καὶ τῶν τοκομεριδίων ἀπὸ τῆς καταβολῆς τῆς 1ης δόσεως.

Ἡ ΤΡΑΠΕΖΑ δέχεται καταθέσεις εἰς Τραπεζογραμμάτια, εἰς ἐπιταγὰς ἐπὶ Γαλλίας καὶ Ἀγγλίας καὶ εἰς χρυσόν. Εἰς ἐπιταγὰς καταθέσεις ὡς καὶ οἱ τόκοι αὐτῶν ἀποδίδονται δι' ἐπιταγῶν. Πάντα τὰ δικαιώματα χαρτοσήμων ἐπιβαρύνουσι τὸν καταθέτην. Αἱ εἰς χρυσόν καταθέσεις ἀποδίδονται εἰς τὸ νόμισμα εἰς ὃ ἐγένετο ἡ κατάθεσις. Διὰ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν ποσῶν ὑπερβαίνοντων δραχμὰς ἢ φράγκα 100,000 ἡ Τράπεζα πληρώνει 2 ο)ο.

Ταμειευτήριον.—Γίνονται δεκταὶ καταθέσεις εἰς πρώτην ζήτησιν 4 ο)ο.

«Ἐκτὸς τῆς ἡμιονικῆς ταύτης ὁδοῦ ὑπάρχει καὶ ἄλλη ὁδὸς ἥτις ἄγει ἐξ Ἰωαννίνων διὰ Ραδοτόβης (γράφει: Ραδοτοβίου) καὶ Γραμμένου, πρὸς τὴν γέφυραν ταύτην» (τὴν τοῦ Ραϊκοῦ).

Ἐξ Ἰωαννίνων διὰ τὴν γέφυραν ταύτην ἡ ἑτέρα ὑπάρχουσα ὁδὸς δὲν διέρχεται διὰ Γραμμένου, ἥτις ἄγει πρὸς ἀντίθετον ὅλως διεύθυνσιν, ἀλλὰ διὰ Καρίτσας.

Σημειωτέον ὅτι ἡ περὶ ἧς πρόκειται λιθινὴ γέφυρα κρημνισθεῖσα πρὸ τετρατίας, διέκοψε τελείως τὴν διὰ τῶν δύο εἰρημένων ὁδῶν Ραδοτόβι—Βελτσίστης. καὶ Ραδοτόβι — Καρίτσας συγκοινωνίαν, Ἰωαννίνων—Φιλιππων, ἐνεργουμένην διὰ τῆς ὁδοῦ Ἰωαννίνων — Ραδοτοβίου — Ζίτσας—Θεογεφύρας—Σουλίου—Χρηστοβασίλη κτλ.

«Ἐκ τῆς γεφύρας ταύτης ἡ ἡμιονικὴ ὁδὸς διεύθυνεται Ν. Δ.»

Διευθύνεται καθαρῶς Ν.

«Εἰσερχομένη (ἡ ὁδὸς) εἰς τὸν αὐχένα τῶν ὁρέων Ἐπάνω καὶ Κάτω Σούλι, παραλλήλως τοῦ Καλαμά (τοῦ Οὐάμιδος δηλαδὴ ὅστις εἶναι ἐγκεχωσμένος ἐντὸς τοῦ αὐχένος τούτου.)»

1ον. Τὰ λεγόμενα ὄρη τῶν Ἐπάνω καὶ Κάτω Σουλίων εἶναι ἀπλᾶι βράχεις, ὅλως ἀνεξάρτητοι χωρίζονται ὑπὸ τοῦ Οὐάμιδος καὶ συνεπῶς μὴ ὑπάρχοντες ἐνοῦντος αὐτὰς αὐχένος.

2ον. Τὰ λεγόμενα Ἐπάνω καὶ Κάτω Σούλια λέγονται καὶ εἰς χάρτας εἶναι σημειωμένα, τὸ μὲν ἐπὶ τῆς δεξιᾶς ὁχθῆς τοῦ Οὐάμιδος λέγεται Σούλι Χρηστοβασίλη, ἡ ἀπλῶς Σούλι Χρήστου, τὸ δὲ Σούλι Πολυχρόνη.

«Πύργος, ὢν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς ἀρχαίας Κιμωλίας.»